

GRALSVÄKTARNAS BUDSKAP

N:O 1

Januari - Februari 1971

Årgång 2

INNEHÅLL:

Vad vårt decennium kan ge oss
8 punkter att beakta: no 1
Rymdens dimension - talet 1
Viljan, Kärlek-Vishet, Aktiv Intelligens; Vägen ur Villornas Nät
Några dikter av Hjalmar Gullberg
Gralen - Människosläktet
Flygande Tefat av Sandor Markus
Ur våra Mästares Liv och Lära, berättat av Gulli Bergvall

Tidskrift i stencilmform från
GRALSVÄKTARNAS SAMFUND,
Möregatan 8, 1 tr.ned.
Stockholm
tel.08/25 23 44; 43 05 79

Systerlogen i Göteborg:
tel.031/16 47 82

Samtliga artiklar är, när
annat ej anges skrivna av
ELISABETH STÅHLGREN.

Vi utkommer med 8 nummer under årets vår- och höstterminer. Prenumerationspris pr år Kr.12:--. Beställning hos Gralsväktarnas Samfund, c/o Ståhlgren, Dukvägen 8, 16150 Bromma, där även enstaka ex.av tidningen kan erhållas.

VAD VÅRT DECENNIUM KAN GE OSS

Vårt nya decennium börjar väl egentligen med år 1971, ty år 70 är ju gränslinjen mellan tvenne årtionden och som sådan ett 0-år. Eftersom övergången till ett nytt årtionde ger upphov till bestämda beslut att något utomordentligt skall åstadkommas under detta tidslopp, så som årets första dag är full av fagra löften för det begynnande arbetsåret, så skall vi tro att detta årtionde skall bli något, vars like vi aldrig sett, med vår starka vilja som insats i skeendet.

Aldrig förr har världen varit så fylld av betydelsefulla händelser på alla håll som nu. Frågor som kräver omedelbar lösning uppstår ständigt. Detta kan ledas in att bli något gott, den neddragande tyngden i det som sker kan förvandlas till ljus, som förklarande sprids över tingen. Genom att vi tolkar allt efter Guds kärleks lag, blir det positivt, och vi ser att i det omstörtande ligger fröet till ett återuppbyggande i rätt anda. Människan lär mera av det hon möter än förr, det är en erfarenhet var och en kan göra. Hon trampar inte längre fram i oförnuft, hon planerar sundare än någonsin, drivs att ändra på det gamla, som hon finner inte ha lett till rätt resultat. Detta sagt om den stora skara, som är av rätt kvalitet, väl skild från de negativa i dagens samhälle. Det är de förstnämnda vi skall ägna vårt intresse åt.

Vi skall öppna ögonen för det faktum att vår förflyttning till ett högre plan är orsaken till detta förhållande. När en ny målsättning tagits upp som ledstjärna att följa, kan vi acceptera oss själva som fullvärdiga människor, inte längre i materien bundna. Det är nya fält vi har att ta i besittning, fält av högre dignitet. Det gäller att se oss själva i ny belysning.

Vi skall tro på det stundande årtiondet. En ny omvärld skall skapas under denna period.

8 PUNKTER ATT BETRAKTA. N:o 1: VISHETEN

Människans frågor behöver finna sina svar. Vad har hon att tro på? Varför sker allt upprivande i hennes omgivning och över hela världen? I gamla tider gick hon till kyrkan och fann tröst, men det täcker idag inte hennes behov. Hon vill inte ha bara ord, upprepade ord om hopp och förtröstan, det är klara besked hon måste få. Kyrkan ger henne inte svar, den vet själv inte vad som fattas den.

Människan behöver kunskap. Vetandet måste utsträckas att nå förbi det känslobetonade tro-begreppet. Tro utan insikt i tingen är död. Om kunskap av rätt halt erbjudes henne, blir alla frågor belysta. Osäkerhet råder om vart hon skall vända sig för att nå resultat. De flesta tror att kyrkan är rätt forum, kanske någon fri församling, om man funnit statskyrkan för trång. Men de fria församlingarna är så nära anslutna till denna att ingen av dem har kunskap att ge.

Kyrkan i alla dess former förvägrar människan kunskap, därför att den själv ingen äger.

Som i forna tider, då påvestolen dikterade tänkandet, och de gamla ordnarna fick nytt liv och förmedlade den urgamla visheten till sina medlemmar, så har folket i våra dagar att vända sig till de nystartade samfunden för att få vetä och lära känna universums lagar. De gamla ordnarna byggde på det förgångna vetandet, de fyllde på sin tid sin uppgift, men har numera gått ner i mörker. Det var grunden till all vishet, som där utlärdes. Den byggde på Österlandets vishetsläror. Vi må också få in kommande dagars händelser i vår lära. Vi må finna ett mönster, som ger klar översikt över tingen, vi finner det genom att studera alla tings återkommande i alla ting, det är alla händelsers upprepande i många 7-tals växlingsrika repriser.

När mönstret är funnet vet vi vad som kommer att ske, det kommer till oss enkelt och naturligt. Inga mystiska tongångar är förknippade med tolkningen av det som framvisas. Så som det ena året går över i det andra och är det förra likt, så är alla händelser upprepningar av tidigare i ständig variation. Omväxlingen beror på att materia från nya 7-tal möter. Eftersom den regeln går att utläsa, kan vi förutse kommande händelser i stort, och för varje varv vi rundar, lyser med allt klarare sken den sanningen fram att allt är genomträngt av den gudomliga Kärleken och Visheten.

Ingen oro griper den, som går vishetens väg med rent sinne. Så många varnar för det ockulta tänkandet under motivering att det leder vilse, men varningen må avfärdas med att allt är farligt att sysselsätta tanken med om inte sinnet är rent. Vilseledd inom alla områden blir den, vars håg står till maktbegär och självhävdelse. Men därför att vår värld har nått ett högre tillstånd, är vi färdiga att gå in för ett högre tänkande. Att så många hyser fruktan för att öppna sig för den andlighet, som innebär att det kosmiska skeendet blir klarlagt beror på vår bundenhet till gamla inlärdas trossatser. Kyrkan har i alla tider kallat det Satans frestelser. Lämna den gamla, ingrodda föreställningen, annars når du aldrig Sanningens källa. I renhet skall den sökas, då finns intet att frukta. Vill du nå frid i ditt sinne, är detta rätta vägen att gå.

Tålamod och framåtanda krävs av den som går denna sökandets väg. Kunskapen vinnes inte på en gång. Det vill möda till, innan själen kan vila i vissheten att det sökta är funnet. Men det som vinnes är så stort, att ingen möda bör sparas för att vandra vägen.

Därför som nummer 1 att minnas. Tag fasta på vikten av att söka kunskap. Den förborgade, den esoteriska, den alltid eftertraktade, men så mödosamt funna. Den finns i beredskap åt den som inte ger upp.

RYMDENS DIMENSION - TALET 1

När i tidens fullbordan alla ting funnit sin motsats och därur framställts materiens och andens - det är rymdens - sanna VARA i oändligheten, kan vi blicka tillbaka på en serie oändligt många 7-tals cirklar, i varandra och över varandra, utgörande en enhet, som förklarar och belyser det i kosmos rådande enhetliga systemet.

En oändlig ro griper det sinne, som så skådar det hela. Ur varje detalj i denna helhet kan tanken frammana en sektion, som i sig själv är samma enhet, omfattande allt. Detta enligt regeln att alla ting finns i alla ting.

Vi skall så möta motsvarigheten till det sagda inom talens kategori. Ur oändlighetsserien, som omfattar en räkka av jämna och ojämna tal utgörande varandras polariteter, söker vi talet 200. Det är ett jämnt tal, dess polaritet är närmast ojämna, talet 201. - Vi begränsar vårt tänkande till det jämna talet, som i sig innehåller alla föregående, även de ojämna. Talet rymmer 200 enheter. Var och en av dem är en oändlig serie av tal. Håller vi fast vid våra 200 enheter, kommer dessa att utgöra utgångspunkten för nya enheter, vilka var för sig omfattar alla tal i 200 lika upprepningar.

Stannar vi vid talet 200, frivilligt valt, blir det samma sak som att ur det oändliga livets alla inträffade händelser ta ut en bestämd händelse, frivilligt vald, och i denna händelse igenkänna alla andra inträffade händelser i den oändliga räckan av skeenden, som evigheten har att uppvisa.

Ju större talet är, dess fler enheter ryms däri - ju längre vår levnad har varat, dess fler enhetliga upplevelser har hunnit samlas däri.

Vad detta säger oss är: alla händelser är en händelse, det oändliga VARATs händelse, så som alla tal är talet 1, de oändliga siffertalens långa räkka i 1:ans enhet.

Vari består värdet i ett sådant tänkande? För den som går vidare utan att stanna vid omdömet att allt detta är nonsens, kan vi framhålla att det förklarar detta VARAs enhet trots mångfalden. Regeln säger: en sanning är det, vars motsats också är sanning. Den satsen, uttalad av Indiens vise män, är bevisad sanning sedan årtusenden tillbaka. Det som är nonsens för den ene är högsta vishet för den andre. Den som ur det till synes meningslösa kan dra ut det meningsfyllda, lär att se sanningen på ett renare sätt.

När det säges att livet är en enhet, är det lika rätt som att säga att det är mångfald, ty mångfalden ingår i enheten och förvandlas den till enhet.

Så är talet 200 en upprepning av talet 1 i en mångfald, som ingår i enheten, talet 1. Därmed säges att varje tal kan utgöra alla tal utan att vara likvärdigt med andra tal, så som varje händelser är alla händelser men av olika valör.

Orsaken till att dessa ting, i sig själva enkla och ovedersägliga, framhålls på detta sätt, är att det bör påpekas för var och en hur betydelsefullt det är att se matematiken som likställd med tillvaron överhuvudtaget. Matematik är livet självt, tillvaron är matematik, de två begreppen är samma sak. Vi gör jämförelse mellan talen och händelser i livet, därför att siffertalen ger intryck av mer enhetlighet än alla de ting livet ställer oss inför, och det är alla tings enhetlighet vi söker bevisa.

Det är inte nedstämmande för sinnet att se denna klara sanning i rätt belysning. Förklaring över livets företeelser ger sinnesro.

VILJAN

KÄRLEK-VISHET

Under ariska rotrasens första skede - det var då semiterna bredde ut sig över Indien och Främre Orienten - dyrkade folket dessa andeväsen som går under namnet ELS. Det var de från Sirius under lemuriska tiden nedstigna, högt utvecklade andliga väsen, vars resterande skara utgöres av våra Mästare. Deras tillvaro hos oss har först under sist-a århundradet blivit känd i Västerlandet. Ingen får tro att de glömt bort oss och vår värld, därför att de numera vistas i tillbakadragenhet bland Himalayas berg. De har verkat i gångna tider och verkar alltså i det fördolda, så som andeväsen alltid gjort mellan sina framträdanden bland världens barn.

Nu är det på tiden att vi lär känna dem. Allt låter de oss veta om dem, blott vi öppnar våra sinnen för det de har att meddela oss. De lär oss hur vi skall leva för att rätt möta den nya tiden och för att nå upp till deras nivå, bli Mästare som de. Det får ske över det lägre mästarstadiet. Vi må lära den nya rytmen, den leder dit. Vi må se oss omkring, glömma oss själva och bedöma våra medmänniskor enligt nya lagar, bättre anpassade till dagens situation. Nya lagar, som dock är de gamla lika, dock mer i stil med vad våra andemakter lär oss, om att införa Kärlek-Vishet i vårt tänkande. Det väcker till liv Skapande Verksamhetshågen, som ock går under benämningen

AKTIV INTELLIGENS

vilken lär oss hur vi skall befrias från det gamla, det som så länge belastat oss, finna

VÄGEN UR VILLORNAS NÄT

Alla våra föreställningar om livet omkring oss är baserade på de omdömen vi fäller med utgångspunkt från vårt eget Jags delaktighet i skeendet. Vi har svårt att föreställa oss att det funnits tidsskeden då andra värdebedömningar legat till grund för bedömningen av omvärlden, och denna betraktats med andra ögon än vi gör idag.

Innan vi fäller ett omdöme, vare sig det gäller en person eller ett sakförhållande, må det betraktas ur alla de synvinklar, som står till buds. Vi erfar då att våra sinnen bedrar oss mer än vi är villiga erkänna. Vi värdesätter var sak med utgångspunkt från vår egen person. Vi är alltets centrum, den punkt omkring vilken alla ting kretsar. Det ligger ingenting onaturligt i denna inställning, ty vi har lärt oss att i det oändliga kan varje punkt vara centrum för allting. Men vi får då komma ihåg att varje människa har samma privilegium, hennes Jag är likaså alla tings centrum.

Om vi alltså skall rätt kunna uppskatta en sak må vi för ett ögonblick överflytta det centrum, som är vårt Jag, till någon annans utgångspunkt. Detta innebär något högst väsentligt. Det betyder att vi glömmar oss själva, ty om vi intar en annans position, sammanfaller vårt medvetande med hennes.

När vi uppnått en sådan ståndpunkt, först då har vi rätt att fälla vårt omdöme. Men inte nog med detta, vår mening om skeendet blir med sanningen överensstämmande först när vi blivit ett med det, som skall bedömas.

Detta är ting som vi människor glömmar bort, och som vållar så mycken skada för oss själva och för andra.

Vi borde också betänka att en handling aldrig kan ses som en enskild företeelse. Den är en del av en lång räckta skeenden, den är slutresultatet av så många orsaker och verkningar att vi villar bort oss även om vi lyckas finna tråden. Låt oss för oss själva tillstå vår oförmåga.

Vi har varit fångade i våra villors nät därför att vi haft så svårt att överflytta vårt jagbegrepp till främmande objekt. Må vi då med tacksamhet betänka att vi är omgivna av väsen, vars uppgift det är att hjälpa oss och som kan göra detta just därför att de själva uppnått en ståndpunkt, varifrån de kan bedöma alla ting på ett riktigt sätt. När vi använder uttrycket "att se till hjärtat", är det just denna metod för värdesättning vi förklarar. En förmåga att bedöma inte efter arten och graden av en förseelse utan efter orsaken till denna.

Om vi gjorde oss mödan att arbeta oss upp ur de villfarelser vi är insnärjda i för att lyssna till de manande röster, som tonar emot oss från dessa väsen, utsända av den Högste för att vara våra ledare, skulle vi förnimma all den förståelse och medkänsla som klingar oss till mötes.

Det har genom tiderna framträtt många sångare och skalder, som i toner och dikter låtit denna deras strävan komma till uttryck. Om vi begrundar de strofer vi alla mött någon gång, måste vi önska att maningen däri ej skall förtona i ohörsamma sinnen. De har något väsentligt att säga oss, de sångarna, vi borde ta upp dem i vårt tänkande.

Vi står i dessa dagar inför stora händelser, både politiskt och militärt har vi omvälvningar att vänta. Vår tid är fylld av hets och spänning. Att vi är inne på fel väg är vi kanske medvetna om, men hur vi skall bete oss för att få en ändring till stånd, det vet de flesta inte. En lavin i rullning är inte lätt att hejda.

Men våra bemödanden är tillfyllest om vi blott inte glömmer att vi är omgivna av dessa väsen, som följer oss med varma tankar och ger oss av sin kärlek. Deras förmåga att ta del av våra svårigheter genom att härleda alla våra handlingar till rätta orsakssammanhang bör utgöra den ledtråd vi har att arbeta efter. Vi skall lära oss inse att det inte föreligger något hinder för oss att följa deras väg.

Det har sagts oss att i dessa dagar skall starka andekrafter stå vid vår sida för att undervisa oss, inte så som skolan undervisar utan genom överföring av kunskap medels direkt kontakt. Vi skall förstå sanningen. Sakta skall det gå upp för oss att vi är föremål för en behandling av högsta kärleksverkan från dessa våra Mästare. Om vi frågar varför detta sker med oss nu och varför deras närvaro inte varit oss bekant tidigare, får vi söka svaret i det förhållandet att vi under många århundraden levat i det djupaste andliga mörker. Vi skall förstå att vi förr varit medvetna om deras närvaro, det kan finna en återupprehning.

Ty var det inte så att Gud talade till människan i gångna dagar? Vi läser om det i bibeln, vi hör talas om det i gamla skrifter. Profeterna vandrade från ort till ort och delgav folket vad de hört och tagit emot. Det var deras gud Jahve, som så talade till dem. Kanske var det mest dystra förutsägelser om straff för folkets ohörsamhet, men det var just det som den tidens människor behövde höra för att väckas ur sin försoffning.

Numera får vi höra lika mycket från varnande röster, men det förkunnas inte längre av profeter. De hör det förgångna till. Nu är det lekmannen som fått uppdraget. Vem som helst kan låta var man höra att nu är stunden kommen, då rösten ljuder manande ut över folken. Den ber dem lyssna och lära sig tänka om.

Människans sinne för det andliga har vaknat, hon söker sig till något trossamfund av ena eller andra slaget. Men den som där inte finner vad han söker, behöver på intet sätt misströsta. I den stund andemakterna förnimmar ett uppvaknande hos människan, visar de henne vägen genom upprepade impulser att fortsätta sökandet, och en dag finner hon just det, som för henne utgör lösningen på hennes problem.

Från och med den stunden värderar människan allt efter högre normer, ty hon har nått förståelse för allas omätliga värde inför kärlekens Gud. Hon inser hur felaktigt hon förut bedömt allt, såväl medmänniskan som hela den henne omgivande världen. Den som nått kunskap i sådana ting dömer inte. Häri ligger mycket av den glädjefyllda ro detta tillstånd skänker. Hon har lärt se tingen i ny belysning, och hon vet från och med nu, att allt finner sin förklaring i kärleken, den rena kärlek, som utströmmande från Gud, ledes genom hierarkier av höga andeväsen ner till vårt hjärta för att därifrån av oss utsändas över världen i livgivande strålar, bärande vittne om den kraftkälla, som är upphovet till all sällhet, och till vilken vi alla en dag skall återvända, när vi funnit den raka kurs, som för fram till Hans tron.

TVÅ DIKTER AV HJALMAR GULLBERG:

MÄSTAREN

Här lever jag, en främling bara, oförstådd, bedragen.
Min stund är inte kommen, ty min stund är morgondagen.
Jag vet att när det åter ljusnar, skall mitt verk förklaras.
Idag är det förborgat som i morgon uppenbaras.

Låt skuggor falla och låt mörker sig kring jorden lägga!
Den verklighet som är på väg har jag i skyn sett hägra!
En gång skall mina underliga ord er mäktigt röra.
En gång skall ni predika det jag viskat i ert öra.

BORTOM BERG OCH MÖRKA VATTEN

Bortom berg och mörka vatten
lever någon som behöver mig.
Som en tjuv om natten
skall han komma över mig.

Jag skall ryckas upp från grunden
och bli träffad såsom av ett sting.
Men om tiden och om stunden
vet jag ingenting.

När det sker och han är framme,
han vars blotta glans förbränner mig,
är jag icke mer densamme
som ni känner mig.

GRALEN - MÄNNISKOSLÄKTET

För att förstå det mänskliga må vi betrakta människans handlingssätt genom tiderna och efterforska de betingelser som funnits för hennes tänkande.

Vi kan då först och främst konstatera att hon inte har tagit upp det hon borde ha kunnat ta upp av erfarenhet från egna bedrifter. Genom historien går som en röd tråd handlingar utförda utan anknytning till tidigare upplevelser; varningar hon fått har gått henne förbi. Samma oförnuftiga beteende som förr utmärkte de mänskliga bedrifterna, återkommer i nya variationer, men med samma tema, att hävda den egna rätten, om så krävs på andras bekostnad.

När Gralen haft sina uppsving i historien, då har också människan ändrat sin attityd, då har broderskärleken dominerat. Människan påverkar Gralskalken, denna i sin tur påverkar henne; det är en växelverkan som ger sig tillkänna i erfarenheten var människan står på utvecklingslinjen och var kalken är placerad. Utkastad i en oförstående värld är den ur stånd höja människan, på samma sätt som hon under svåra förhållanden inte förmår ge Gralen en säker position.

Kalkens öde har växlat med människosläktet. Under dess mörkaste skede stod den bortglömd i ett kloster i Buddas land, när världen blev än mer vrång i sin ogudaktighet blev den stulen och låg länge nedgrävd i stenig mark.

Nu är dess hårda öde avslutat. Liksom människosläktet går en ljus framtid tillmötes, så gör också Gralen. Den skall återvända till människan som erfarenhet för henne att bygga vidare på. Den skall bli den nya tidens symbol för rättsinne och broderskärlek. Symbolens språk skall vi lära tyda, det för oss närmare förklaring över alla ting. Det vi inte förmår tolka med de fem vanliga sinnena, det skall vi ta emot med det sjätte i ordningen, pannchakra, som är vishetens inkörsport till fysiska hjärnan. Det är intuitionens sinne, det som omedelbart uppfattar det vi känner vara sant utan att fråga. Intellectet skall sedan bearbeta det mottagna, och så har vi möjlighet att acceptera i tvåfaldig förståelse det framlagda.

Det finns ingen annan väg än denna in i den framtid som väntar oss, och som är annorlunda. Vi må förstå symbolens språk, om vi vill förstå det som sker med oss. De flesta tror att det är fråga om fantasier, de anar gamla vanföreställningar om makter i naturen bakom det vi talar om. Erkänner vi inte de makterna i det vi studerar dem, lär känna deras ursprung och se deras värde, då är vi inte mogna att ta emot allt det goda, som bjuds oss av vår hierarki. Forntida människor fruktade makterna därför att de inte förstod hur de verkade. Vi skall ha hunnit förbi detta stadium, vi är förnuftiga människor. Vi behöver inte förneka en sak, därför att vi inte förstår den. Det är felaktigt att förneka av fruktan, det är rätt att preliminärt acceptera i beslut samt nit att efterforska sanningen. Om vi väljer det senare, blir vi snart herre över dessa makter och kan dirigera dem i kärlek och vara deras vänner.

Vår hierarki har länge dolt sitt ansikte för oss, därför att våra hjärtan varit förhärdade. Nu ser de att många har vaknat till förståelse. Nu har Gralen nått en ny position, nu kan den höjas på nytt, och allteftersom fler och fler vaknar till insikt om Sanningen, blir dess makt större, och människan går en bättre och lyckligare tillvaro tillmötes.

FLYGANDE TEFAT

av SANDOR MARKUS

forts. fr. föreg. nr.

I detta kapitel skall vi behandla färgerna, eftersom de har att göra med Den Nya Tidsåldern.

Färgerna är en funktion av rymd - liksom ljud eller musik är en funktion av tid. Tiden infångar rymden, begränsar den, mäter den. Detta har varit ett av de karaktärsdrag, som utmärkt vår civilisation.

Vi har redan från början av 1960-talet befunnit oss i en genomgångsperiod mellan den gamla epoken Fiskarnas Tidsålder, och den nya tidsålder, som domineras av Vattumannens tecken. Vi kan kalla den senare för Rymdåldern.

Liksom våra raketer frigör oss från vår planets gränser, så kommer vårt medvetande att frigöras från vårt konkreta tänkandes begränsning. De människor som reagerar för detta nya kosmiska inflytande, kommer att finna att deras tänkande skiftar från det konkreta till det abstrakta. Ideal kommer att framstå som realiteter, därför att människorna kommer att direkt förnimma dem.

Våra maskiner, såsom bilen och flygplanet, har hjälpt oss att erövra tiden genom att snabbt förflytta oss i den ena eller andra riktningen, vanligtvis horisontellt. Den vertikala rörelsen bort från vår planet - nu med raketer och senare genom antigravitationsutrustning - kommer att hjälpa oss att erövra rymden och därmed utöka vårt medvetande med ytterligare en dimension, den fjärde, följd av den femte. Det är Tid och Rymd, som Albert Einstein har skrivit om, men vetenskapen har så svårt att förstå.

Det är i den nya dimensionen, rymdens dimension, som färgerna kommer in i bilden.

Helt säkert har ni lagt märke till denna nya tidsålders särställning på filmens område. Detta framstår med nästan pinsam tydlighet i ett dubbelprogram, där ena filmen är i svart-vitt och den andra är i färg. Ni ser in i bildduken, när färgfilmen visas, den har djup och rymd medan den svart-vita filmen är plan, tvådimensionell. För vissa slag av filmer är detta senare önskvärt, därför att illusionen då blir mera fullständig. Detta gäller i ännu högre grad för kommersiella TV-program. I svart-vitt får annonsörerna ofta löjliga påståenden en illusion av sanning, de har upptäckt att det inte går att komma med fåniga påståenden i färg-TV.

Det är betecknande att en av de största skapande talangerna i Amerika, den nyligen bortgångne Walt Disney, just för färgens skull bytt televisionsnät. År 1961 lämnade han CBS-nätet och flyttade över till NBC, huvudsakligen för att få möjlighet och frihet att skapa och uttrycka sig i färg. Disney hade producerat färgfilm många år och bytt TV-nät, därför att han inte längre kunde finna sig i att hans arbetes artistiska integritet förstördes genom att en dimension togs bort och därigenom begränsades till den gamla tidsålderns två-dimensionella plan.

Det ökade nyttjandet av färg, det medvetna användandet av färg, isynnerhet rörlig eller levande färg, kommer att hjälpa till att utveckla den Nya Tidsålderns nya medvetande inom oss genom att i högre grad använda levande färg vid våra föreläsningar.

Mänsklighetens stora lärare har alltid hävdats att vi är omgivna av osynliga världar av ljud och färg, och den moderna vetenskapens elektroniska utrustning har bekräftat detta.

Nästa steg är att göra människan mer medveten om dess^a osynliga världar av ljud och färg, så att deras skönhet kan berika hennes liv.

De osynliga världarnas levande färger har länge varit kända av den erfarna, klärvoajanta människan. När vetenskapen nu påvisar den levande färgens existens, kommer det inte längre att bli möjligt att som tidigare skett utesluta den andliga världen från vetenskapens forskningsfält. Då kommer alla att känna igen den moraliska kraftens absoluta verklighet.

Levande färg kommer att hjälpa oss förstå att fantasien är ett kunskapens instrument.

Renässansen innebar en intellektuell vändpunkt för människan. Bland annat utvecklade konstnärerna perspektivtecknandets teknik som ett sätt att avbilda den objektiva verkligheten som den faktiskt uppfattas. Konsten har undergått ytterligare en revolution i modern tid, i och med att konstnären har vänt sig bort från den objektiva världen och till den subjektiva. Den moderna konsten ger oss i själva verket en bild av mänskligheten, när den passerar tröskeln, går över från den synliga till de osynliga världarna. På grund av att vägen därvid leder genom emotionernas ljungel avslöjar dagens abstrakta konst mycket av de animala passionerna, det undermedvetnas besatta vilddjur hos konstnären och den värld som omger honom.

Psykets lägre krafter måste frigöras, innan vi kan höja oss upp till medvetandets högre nivåer för de andliga erfarenheter, som vi kräver. En av de vägar vi har att tillgå är det avsiktliga användandet av färger, av musik eller rökelse för att harmoniskt påskynda utvecklingen av det nya medvetandet inom oss.

Färgerna kan ge oss en intuitiv glimt av Livets sanna natur. Den Nya Tidsåldern kommer att ge oss en sannare uppfattning av verkligheten med färgerna som dess organ.

Själens erfarenheter av färgerna i den osynliga världen kommer med nödvändighet att göras objektiva. En del konstnärer som har brutit sig igenom de psykiska djunglerna och in i andens sfär börjar nu att avbilda dessa eteriska sfärer.

Men vi kommer närmare dessa osynliga sfärers verklighet, när vi låter lysande färger strömma och röra sig i rytmiska mönster över en vit duk. På detta sätt kan vi frigöra fantasien från den fysiska världens fasta former och ge den glimtar av andens underbara värld. Och färgerna, betraktade från vårt högre Jags synpunkt, är då mycket väsensskilda från den subjektiva roll, som vetenskapen tilldelar den. Rörelsen och ljuset från det gudomliga inom oss manifesterar sig i vår objektiva, fysiska värld som skönhet, ordning och harmoni.

forts.nästa nr

Ur VÅRA MÄSTARES LIV OCH LÄRA av Baird T. Spalding

Återberättad och i utdrag återgiven av Gulli Bergvall

På juldagen 1894 utgick från byn Potal i nordöstra Indien en märklig expedition, om vilken Baird T. Spalding utförligt berättat i sin bok "Life and Teaching of the Masters in the Far East". Expeditionens syfte var metafysisk forskning under ledning av den mästare, som i boken kallas Emil. (Mästarnas rätta namn fick inte nämnas i boken.) Deltagarna utgjordes av 11 amerikaner, alla praktiska och vetenskapligt utbildade män. De drog ut på färden helt skeptiska men återvände fullt övertygade. Tre av dem vände t.o.m. senare tillbaka till samma trakter, fast beslutna att stanna där, tills de själva blev i stånd att leva mästarnas liv och utföra samma verk som de.

Forskarna hade fått tillåtelse att stanna hos mästarna så länge de önskade. De fick ställa vilka frågor de ville och tränga in i allt de såg och dra sina egna slutsatser. Därefter stod det dem fritt att anse det de sett som fakta eller som illusioner. Inga försök gjordes att påverka deras omdöme.

Spalding hade gjort bekantskap med Emil redan flera år tidigare, medan han vistades i Indien för att utföra ett annat forskningsarbete. Till synes av en ren slump hade han stött ihop med honom i en folksamling omkring en fakir, som förevisade sina konster. Spalding såg genast att den andre tillhörde en mycket högre kast än de övriga. Emil tilltalade honom på perfekt engelska, vilket kom Spalding att häpna, eftersom han fick veta att Emil inte studerat engelska. De växlade några ord om fakiren, som Emil betecknade som magiker och hypnotisör. "Men", sa han, "under detta finns en djupare andlig mening, som endast få kan urskilja. Den är dock bara en skugga av det, varifrån den kommer."

Snart träffades de regelbundet, och Spalding fick lära sig mycket. Han fick veta, att mästarna kan meddela sig med varandra genom tankeöverföring eller, som det uttrycktes, med hjälp av en kraft oändligt mycket finare än elektriciteten eller den trådlösa telegrafin. Emil kunde också kalla fåglarna till sig, han kunde dirigera deras flykt, han kunde få träd och blommor att böja sig mot honom och få de vilda djuren att närma sig utan fruktan. Han sa:

"Det är inte det dödliga och synliga jaget som utför sådana ting utan ett sannare och djupare Jag, det ni kallar Gud. Det är Gud i mig, den allestädes närvarande Guden, uttryckande sig genom mig, som utför dem. Jag själv, mitt dödliga jag, kan ingenting göra. Jag måste därför befria mig helt från det yttre för att det verkliga jaget, det inneboende "Jag är", skall få tala och handla. Om Guds stora kärlek utvecklas i mig kan jag göra sådant som du nu har sett. Om man låter den strömma ut till allt skapat, finns det ingenting som hyser fruktan för en och heller ingenting som kan skada en."

Efter en tid började Emil ge Spalding dagliga lektioner. Det förekom att han plötsligt bara befann sig i dennes rum, fastän dörren var låst på insidan, vilket mycket förbryllade lärjungen. Vid den här tiden kunde han varken helt förstå eller helt acceptera Emils undervisning. "Det föreföll", säger han, "som om det behövdes år av meditation för att helt fatta den djupare innebörden i mästarnas liv." Vidare skriver han:

"De utför sitt arbete utan åthävor, med fullkomlig och barnslig enkelhet. De vet att kärlekens makt skyddar dem och de odlar den i sådan grad, att naturen blir stämd till kärlek och vänskap gentemot dem. Tusentals människor dödas årligen av ormar och vilda djur, men mästarna som ut-

strålar den inre kärlekens makt, kan ormarna och de vilda djuren inte göra något ont. De lever ibland mitt i djungeln, och det händer att någon av dem sträcker ut sin kropp framför en by för att skydda denna mot hemsökelse av vilda djur. De förblir oskadda liksom byn. De kan gå på vatten och genom eld, om så skulle erfordras, och de kan färdas osynligt och göra många andra underbara ting inför våra ögon."

Det var Emils lära som låg till grund för det arbete, som forskarna företog sig under den expedition som utgick från Potal i slutet av år 1894. Denna varade i tre och ett halvt år, under vilken tid de ständigt var tillsammans med mästarna, färdades med dem och gjorde iakttagelser av deras liv och arbete i Indien, Tibet, Kina och Persien.

Ett par dagar före jul 1894 samlades man i Potal. Spalding hade skrivit till Emil att de skulle komma men han hade inte talat om, hur många de var. Till sin förvåning fann han vid ankomsten att alla förberedelser var klara för sällskapet i dess helhet och att Emil väl kände alla deras planer.

På juldagens morgon samlade Emil dem alla och höll följande tal till dem:

"Detta är julmorgonen. För er är det ju den dag, då Jesus av Nasaret, Kristus, föddes. Ni kanske tror att han kom hit för att förlåta synder och att han är den Store Förmedlaren mellan er och Gud. Ni tycks vädja till Jesus som förespråkare inför en sträng och ibland vredgad gud, som finns i vad som kallas himlen. Jag vet inte var denna himmel är belägen, om inte i ert eget medvetande. Det tycks er inte möjligt att nalkas Gud utom genom förmedling av hans mildare och mer kärleksfulle son, genom det stora och ädla väsen, som av oss kallas den Välsignade och om vars födelse denna dag är en påminnelse.

För oss betyder denna dag mycket mer än så. Den inte bara erinrar om att Jesus Kristus då kom till världen utan den symboliserar också Kristi födelse i varje mänskligt medvetande. Juldagen betyder, att den store mästare och lärare fötts som befriad mänskligheten från trældom och materiella begränsningar. Denne store ande kom till jorden för att på ett fullkomligare sätt visa vägen till den sanne Guden, den allsmäktige, allestädes närvarande och allvetande Guden. Han visade oss att Gud är all godhet, all vishet, all sanning, allt i alla. Den store mästare, som kom till världen denna dag, sändes till oss för att vi bättre skulle förstå att Gud inte bara finns utom oss utan också inom oss, att han aldrig är skild från oss eller något annat skapat verk, att han alltid är en rättvis och kärleksfull Gud, att han är allt, vet allt, känner allt och är all sanning. Ägde jag också all förståelse hos alla människor tillsammans skulle jag ändå inte kunna ge ett svagt begrepp om, vad denna heliga födelse betyder för oss.

Vi är helt övertygade om, och vi hoppas att ni också skall förstå, att denne store mästare och lärare kom till oss för att bättre lära oss förstå livet här på jorden - att alla materiella begränsningar gjorts av människan och att man aldrig får tolka dem på annat sätt. Vi vet att denne den störste av alla lärare kom för att visa oss att den inre Kristus - i kraft av vilken han utförde sina stora gärningar - är samme Kristus som lever i er, i mig, i alla människor. Om vi tillämpar hans lära kan vi utföra samma verk som han och ännu större. Vi tror att Jesus kom för att på ett tydligt sätt visa oss att Gud är den stora och enda orsaken till allt, att Gud är Allt.

Kanske har ni hört sägas att Jesus fick sin första undervisning hos oss. Kanske en del av er också tror det. Men det spelar ingen roll, om undervisningen kom från oss eller om han fick den uppenbarad direkt från Gud, alltings källa.

När en människa har tagit kontakt med en idé från Guds tanke och sänt den ut genom det talade ordet, så kan väl också andra på nytt ta kontakt med samma idé i det Universella. Att någon har berörts av idén och sänt ut den, betyder inte att den är hans privata egendom. Om han tillägnade sig den och behöll den - hur skulle han då kunna få mer? För att få mer måste vi ge ut vad vi har fått. Om vi själva behåller vad vi får, blir resultatet stagnation. Tänk, om ett hjul som drivs av vattenkraft plötsligt av sig självt skulle hålla kvar vattnet som det använder sig av. Det skulle stanna omedelbart. Bara när vattnet fritt rinner genom hjulet är det till nytta och skapar energi. Likadant är det med människan. När hon har kontakt med idéerna från Gud, måste hon ge ut dem för att ha gagn av dem. Och hon måste låta andra göra likadant för att de ska växa och utvecklas.

Jag tror att vad Jesus lärde, det kom till honom i direkt uppenbarelse från Gud, så som det alltid kommer till våra stora lärare. Kommer då inte allt från Gud? Och vad ett mänskligt väsen kan göra, det kan väl också andra göra? Vi tror att ni är övertygade om att Gud alltid önskar och alltid är beredd att uppenbara sig för människor, så som han har uppenbarat sig för Jesus och andra. Det enda som fordras av oss är villighet att låta honom göra det. Vi tror i all uppriktighet att han har skapat alla lika, att alla människor är ett, att de stora ting som Jesus gjorde, kan och kommer att göras av alla. Det finns ingenting mystiskt i dessa ting. Det mystiska ligger i den förgängliga uppfattning som människorna gjort sig om dem."

(Forts. i nästa nr)